

Ked' zase raz začala pokojným hlasom hovoriť o tom, že pohreb má byť skromný, jed-

noduchý a skromný, povedala som jej, ešte vyčkaj, príde Vianoce, budeme mať pekné sviatky, uvidíš, že sa ti ešte polepší, a vyčkaj ešte aj kvôli mojej novej knižke, mala by čoskoro vyjsť, vždy si sa tešila na moje knižky, musíš ešte vyčkať, naliehala som, veľmi chcem, aby si ju uvidela.

Ja ju uvidím aj potom, povedala rovnako pokojne, neboj sa, ja ju uvidím, aj keď tu už nebudem. Trochu ma tým vyľakala, chcela som sa jej opýtať, ako to myslí, no vzápätí začala o inom, až o chvíľu, keď sme už boli pri celkom inej téme, dodala, veď ja akoby som ju už teraz videla, všeličo už teraz vidím, vieš, vyčkávať nemá cenu, keď príde čas, človeka nemôže nič zadržať.